

stændig naturligt, hvis græsk-cyprioterne skulle overdrage den besatte del af landet til tyrkerne. Det var i hvert fald sådan, jeg udlagde det, og kan fru Hanne Agersnap sige noget om, hvad det er for nogle dele af aftalen, hun finder er særlig fornuftige?

Det er jo velkendt, at græsk-cyprioterne syntes, det var træls, at de skulle dele deres nationalbankreserver, og at det var træls, at man skulle have en fælles beslutningsprocedure, som gjorde, at hver del af øen ville få lige beslutningskompetence ved ny lovgivning, og at man skulle dele præsidentmagten og alle de ting. Men kunne fru Hanne Agersnap prøve at uddybe, hvordan hun ser på nogle af de elementer i aftalen, som hun åbenbart mener er så fantastisk?

Kl. 13:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:38

Hanne Agersnap (SF):

Jeg mener, det er vigtigt, at den løsning af Cypernproblemet i FN-regi, der blev forsøgt, bliver fastholdt, så problemet ikke fortsat er en barriere for udviklingen af EU. Jeg kender ikke historien så godt, at jeg kan sige, hvad forsøget præcis faldt på, men det er uheldigt, at processen ikke er genoptaget, så vi får forhandlingerne i FN-regi og får løst problemerne, for det vil fortsat være en barriere for Tyrkiets optagelse, hvis samarbejdet med Cypern bliver blokeret.

Kl. 13:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 13:38

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen forstå mig ret. Jeg kan sagtens forstå, at man som socialist kan have den tilgang til spørgsmålet, at når halvdelen af et land bliver besat af fremmede tropper, er det selvfølgelig de besatte, som udgør problemet. Det er jo et velkendt socialistisk synspunkt, vi har set det siden 1917 og frem til 1989 som et ganske anerkendt dogme, men jeg er bare overrasket over at se, at vi også i hr. Villy Søvnalds nyreformerede socialistparti finder denne relativt totalitære tilgang til folkeretten. Men lad det ligge.

Et andet spørgsmål, som jeg synes det må være centralt for SF at svare på, er spørgsmålet om den folkelige deltagelse. Vi har jo flere gange hørt folk fra SF insinuere, at man er tilhænger af folkeafstemninger, f.eks. forud for Lissabontraktaten, så derfor vil jeg gerne høre, om SF støtter

Dansk Folkepartis forslag om, at uanset hvordan man kommer videre med forhandlingerne med Tyrkiet – men at man ønsker det – kan processen ikke afsluttes, i hvert fald ikke i Danmark, uden at danskerne høres ved en folkeafstemning. Er det-et forslag, som socialisterne kan støtte?

Kl. 13:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:39

Hanne Agersnap (SF):

Det kan vi ikke støtte, for det er ikke alle spørgsmål, der egner sig til en folkeafstemning. Forhold, der angår danskere, kan egne sig, men et EU-spørgsmål om optagelse af et nyt land egner sig ikke til en folkeafstemning. Vi mener, at det at sikre, at Københavnerkriterierne opfyldes, er meget mere egnet som grundlag for beslutning om en optagelse.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 13:40

Jesper Langballe (DF):

Når man selv opfinder de historiske problemstillinger, man skal diskutere, så går det hele jo meget nemmere. Fru Hanne Agersnap undrede sig over, at hr. Morten Messerschmidt kun skelnede mellem sekulære og islamiske kræfter og ikke mellem demokratiske og udemokratiske kræfter. Jamen det er jo, fordi tyrkerne selv gør det. Det er jo sådan, de selv ser på det, uanset på hvilken side af gærdet de står. Kemal Atatürk ville i 1920'erne skabe en sekulær nationalstat, hvilket er noget højest uislamisk. Og nu går det den modsatte vej. Nu vil Erdogan og Gül skabe en islamisk stat.

Men det er jo den modsætning, der tæller i Tyrkiet. Kemal Atatürk var så vist ikke nogen mønsterdemokrat, men den sekulære stat var hans hjerte barn. Men det, tyrkerne finder grundvæsentligt i den her sammenhæng, synes fru Hanne Agersnap altså er ligegyldigt.

Kl. 13:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:41

Hanne Agersnap (SF):

Ja, for os er de vigtigste principper hensynet til, om det er demokratisk eller udemokratisk. Jeg anerkender, at diskussionen måske går på en anden led i Tyrkiet, men samtidig er der både demokratiske og udemokratiske tendenser på beg-